

буря та. Отъ туй всеобщо смущеніе въсползовали са сенатори тѣ, за да изпълнѣтъ своя та мѣсть: Ромулъ внезапно са изгубилъ. Слѣдъ бурия та, народъ тѣ пакъ са събралъ и искалъ да види своя царь. Тогази станѣлъ Юлій Прокулъ, знатный патрицій, и подтвердилъ съ клевета слѣдующе то: Ромулъ му са евилъ, — съсъ великолѣпно, свѣтливо орѣжіе, по прекрасно и по величественно, отъ колкото другій пакъ. Изуменный тѣ отъ таквозь видѣніе Прокулъ попыталъ го: „О царю, съ какво смы та прогнѣвили, че на оставяшь и накарваш сичкія градъ да скърби за тебе?“ Тогази Ромулъ отговорилъ: „Тѣй была воля та на богове тѣ, Прокуле, да са завърнѣ азъ тамъ, отъ дѣто водѣж рода си: защото азъ си свършихъ работа та на земя та. Кажі на Римляны тѣ, четъ ще достигнѣтъ най горня та стѣпень на чловѣческо то могущество, ако бѣдѣтъ умѣренны и храбры. А азъ ще бѣдѣ за тѣхъ милостивъ богъ-защитникъ!“ Чудно движеніе обнело духа на сички тѣ присѣтствующи, — и отъ тогазъ Ромулъ, подъ названіе *Квиринусъ* былъ почитанъ, като богъ.

НУМА ПОМПИЛІЙ.

1. Избиранъе то на Нума.

Слѣдъ Ромулова та смъртъ, патриціи тѣ начетъ 150 души, порѣшили были, че тѣ самы ще управятъ господарство то. Сѣкій отъ тѣхъ былъ длѣженъ, шесть часа на деня и шесть часа на ноцъ та, да е върховенъ властитель, и въ знакъ на свое то царско достоинство, да са облича въ пурпурова дреха, да има скиптръ въ рѣцѣ тѣ си и да приносея обыкновенны тѣ жертвы на богове тѣ. Тѣзи наредѣ са угодила на сенаторы тѣ, защото тѣ, редовно, могли два пакти въ година та да са показватъ въ царскій санъ, но народъ тѣ ропщѣлъ, защото у него сега, вмѣсто единъ царь, станѣли 150: и поискалъ народъ тѣ, да са избере пакъ само единъ царь.